

PRIETENI PENTRU TOTEADUNA

Lucrarea lui Pavel a fost o lucrare de dragoste, de prietenie; in scrierile catre Tesaloniceni observam ca intre apostol si membrii din Tesalonic exista o puternica prietenie - la urma urmei ei erau roadele lucrarii sale misionare, ii vedea ca pe copii lui spirituali. In acest studiu vom revizui unele sfaturi pe care apostolul le da tesalonicenilor pentru ca ei sa continue credinciosi prin credinta din inima. Vom incepe citind 1Tes.2,3:

"De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți."

Tesalonicenii au primit cuvintele lui Pavel ca si cum ar fi fost insasi cuvintele lui Dumnezeu. Iudeii din Tesalonic judecau cuvintele lui Pavel, dintr-un singur motiv: Pavel predica mantuirea prin Harul lui Isus dar iudeii nu acceptau acesta, insa Tesalonicenii in ciuda iudeilor care nu acceptau pe Hristos, au primit Evanghelia ca si cand era Cuvantul lui Dumnezeu si credeau ca Pavel predica adevarul."

Acesti Tesaloniceni nu au primit cuvintele apostolului ca si cand ar fi fost o simpla filozofie omeneasca, nu priveau doar la lucrarea omeneasca a apostolului, nici la defectele lui care fara indoiala existau in temperamentul lui Pavel, ei priveau la natura divina a mesajului.

Inamicii voiau sa distruga credinta tesalonicenilor dar acesti noi convertiti erau dispusi chiar sa sufere persecutii pentru Hristos si asa demonstau ca aveau credinta autentica, veritabila. Stiti dragii mei, oamenii care primesc Cuvantul ca si cum ar fii din partea unui om, acestia nu persevereaza. Singurii care pot ajunge pana la sfarsit sant aceia care primesc Cuvantul cum este in adevar, Cuvantul lui Dumnezeu. Aici este o avertizare pentru cei care primesc Cuvantul lui Dumnezeu ca si cand ar fii cuvantul parintilor; pentru ca religia acestor persoane ar fii rodul traditiei si nu a convingerii personale. Exista persoane care sunt mai credincioase cuvantului parintilor, bunicilor, strabunicilor decat lui Hristos. Isus spune un lucru, dar daca bunicul spune altceva, ei raman cu ce spune bunicul. Chiar daca ne iubim parintii, bunicii, in fata Cuvantului lui Dumnezeu trebuie sa luam o decizie. Tesalonicenii au primit cuvantul lui Pavel ca fiind Cuvantul lui Dumnezeu. Aceasta nu a fost usor pentru ei pentru ca aceasta le-au adus probleme. Intotdeauna cand vrei sa urmezi Cuvantul lui Dumnezeu vei avea si impotriviri.

Uitati ce spun versetele 14-16: ¹⁴*"Căci, fraților, voi ați călcat pe urmele Bisericilor lui Dumnezeu, care sunt în Hristos Isus, în Iudea; pentru că și voi ați suferit din partea celor de un neam cu voi aceleași rele, pe care le-au suferit ele din partea Iudeilor.*

¹⁵*Iudeii aceștia au omorât pe Domnul Isus și pe prooroci, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui Dumnezeu, și sunt vrăjmași tuturor oamenilor,*

¹⁶*căci ne opresc să vorbim Neamurilor, ca să fie mântuite. Astfel, ei totdeauna pun vârf păcatelor lor. Dar, la urmă, i-a ajuns mânia lui Dumnezeu!"*

Fara nici o indoiala cea mai crunta persecutie este persecutia din partea fratilor care nu inteleg minunile Evangheliei. Cand iudeii au crucificat pe Isus gandeau ca face o favoare lui Dumnezeu, fara indoiala istoria ne arata ca erau complet gresiti. As putea eu sa ma opun Evangheliei fara a o intelege? Aceasta este o intrebare la care numai eu pot raspunde.

Mai este un gand care se desprinde din text: Cuvantul lui Dumnezeu are putere dar pentru cine? Sa

observam urmatoarea fraza: *"dupa cum este in adevar Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți"*

Cuvantul lui Dumnezeu lucreaza, acest verb „lucreaza” inseamna „a opera” , ” a transforma”, ”a realiza”; dar in viata cui? A celor care au primit Cuvantul. L-ai primit si tu. Cum pot avea loc marile minuni in viata? Cum poate lucra Dumnezeu in viata ta daca nu ai acceptat Cuvantul ?

Sa trecem acum la a doua parte a acestui studiu. Vedem aici profunda relatie de dragoste si prietenie care era intre Pavel si Tesaloniceni.

In 1 Tes.2,17-20: *¹⁷Noi, fraților, după ce am fost despărțiți câțeva vreme de voi, cu fața dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorința să vă vedem.*

¹⁸Astfel, odată, și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana.

¹⁹Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?

²⁰Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.

Ceea ce separa persoanele nu este distanta fizica ci distanta sufleteasca. Pavel nu mai vedea fratii dar isi amintea mereu de ei, se ruga pentru ei, se gandea la ei ii vedea ca pe lucru cel mai extraordinar din lucrarea lui in Tesalonic.

Binecuvantata este lucrarea care nu se masoara in constructii, nici obiecte, nici lucruri ci in suflete castigate. Binecuvantat este pastorul care in lucrarea sa nu se limiteaza doar la programe, promotii si agende ci se ocupa de sufletele oamenilor. Stiiti? Vremea trece dar amintirea vietilor transformate raman inscrite in cartile vietii pentru totdeauna.

Un alt subiect care ma impresioneaza in acest text este urmatoarea expresie a lui Pavel: *¹⁸Astfel, odată, și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi; dar ne-a împiedicat Satana.*

Este dramatica expresia! Satana, din punctul de vedere a lui Pavel este un personaj real, nu o simpla imaginatie.

Profesorul Carlos Roberto Nogueira de la universitatea din San Paulo spune: Diavolul este pentru a ne face sa credem ca victimele problemelor nu sunt vinovate ci pentru ca exista mereu un rau in spate, pe de alta parte Renato Mesa unul din psihanalistii mai cunoscuti din America latina afirma ca: Exorcismul posedari demonice nu este mai mult decat un mecanism de aparare. Persoanele, zice el, vor sa alunge din ele tot ceea ce considera periculos si condenabil, si aceasta este ceea ce lumea numeste posedarea demonica. Aceste doua declaratii ale acestor doi invatatori arata ceea ce marea majoritate a oamenilor gandesc despre diavol, ca este doar o idee, o forta, sau doar un mecanism de aparare pe care oamenii l-au creat asa cum spune psihoanalistul Mesa.

Pavel afirma exact inversul: diavolul este o persoana si actioneaza de multe ori pentru a impiedica planurile divine, pentru aceasta diavolul se transforma, creaza circumstante nepotrivite in general este in spatele a tuturor rautatilor care li se intampla copiilor lui Dumnezeu. In acele zile fara indoiala, diavolul a folosit Iudeii pentru a impiedica mesajul lui Pavel, ca sa urmareasca pe cei care auzeau evanghelia si deasemeni pentru a ingreuna intoarcerea lui Pavel la Tesalonic. Pavel zice: diavolul mi-a stat impotriva dar in realitate diavolul se folosea de persoane care se opuneau intoarceri lui in Tesalonic.

In a treia parte din acest studiu vedem ca suferinta face parte din viata, traim intr-o lume de durere de

cand pacatul a intrat in lume nu avem cum sa evitam durerea, dar in iubirea Sa Dumnezeu a transformat durerea intr-un instrument de crestere spirituala, exista doua tipuri de durere, fizica si sufleteasca. In 1 Corinteni 3 il vedem pe Pavel suferind, foloseste de doua ori expresia: „*neputand sa mai suport*”, Pavel foloseste aceasta expresie pentru a isi exprima durerea, in primul rand pentru ca nu putea sa-i vada pe fratii sai din Tesalonic si in al doilea rand pentru ca nevazandu-i si nestiind nimic despre ei, il macina gandul ca ei n-ar putea rezista atacurilor inamicului si ar fii abandonat credinta. Atunci Pavel il trimite pe Timotei pentru a-i incuraja si pentru a primi vesti de la ei. Pe atunci Timotei era un tanar dar fara indoiala era un om al lui Dumnezeu.

Nimic nu-i poate impiedica pe tineri sa fie instrumente in mana lui Dumnezeu; ei sunt plini de viata, de vise si daca sunt umili nu exista limite pentru lucrarea pe care Dumnezeu o poate face prin ei. Pionieri bisericii noastre erau tineri iar in profetia de la sfarsit se spune ca tineri vor avea vedeni si vor fii de folos pentru a termina misiunea lui Dumnezeu pe pamant.

Mai este ceva pe care trebuie sa il spunem, si anume ca suferinta face parte din pregatirea a poporului lui Dumnezeu in timpul sfarsitului.

Matei 24 incepand cu versetul 9 profetizeaza, Apocalipsa adevereste aceasta chiar daca suferinta este parte din pregatirea poporului lui Dumnezeu in apropierea revenirii Domnului Hristos nu trebuie sa ne infricoseze pentru ca in nici un moment Dumnezeu nu va parasii pe poporul Sau.

Intr-o oarecare masura biserica din Tesalonic este o prefigurare a bisericii din timpul sfarsitului. Durerea va fii provocata de catre cei care nu au inteles evanghelia, si care se gasesc in biserica, se considera religioși : aceasta este o avertizare pentru mine si pentru tine: cei mai mari persecutori vor iesi din mijlocul poporului lui Dumnezeu. Astazi sunt langa noi si nu stim care sunt dar pe masura ce timpul se apropie si trebuie sa luam o decizia de a ramane fermi si ascultatori pricipiilor vesnice ale Legii lui Dumnezeu noi vom avea impotrivitori. Aceasta este profetizat.

Timotei a ajuns in Tesalonic, a vizitat pe frati, a vazut personal problemele prin care treceau si s-a intors la Pavel cu vesti. Majoritatea vestilor pe care le-a adus Timotei erau bune, Tesalonicenii nu au abandonat credinta in mijlocul problemelor pe care le cauzau Iudeii, ei au ramas credinciosi principilor pe care le cunoscusera. Exista o singura problema, textul nu o spune dar se subintelege din context, citind capitolele 4 si 5 din prima epistola ne dam seama de asta. Credinta Tesalonicenilor era mai mult teoretica decat practica. In teorie toate functioneau foarte bine dar multi nu traiau evanghelia asa cum o stiau teoretic. Nu abandonase biserica, erau inca in biserica, asistau in fiecare sabat la biserica, ascultau predica dar se pare ca peste saptamana uitau de principiile pe care le cunosteau.

Iti pare cunoscuta aceasta situatie? Ce a facut Pavel cand a primit vestile de la Timotei? A ingenuchiat si s-a rugat, mai intai a multumit lui Dumnezeu, Pavel mereu se ruga si multumea lui Dumnezeu, el multumea si pentru lucrurile triste care se intamplau. Situatiia spirituala a Tesalonicenilor nu era situatiia ideala dar erau acolo in biserica, erau unele lucruri de indreptat? Fara indoiala ca erau, pentru ce sa nu multumeasca lui Dumnezeu ca Tesaloniceni erau in biserica? Era un motiv de multumire. Atata timp cat esti in biserica ai sansa ca evanghelia sa te atinga, si duhul sfant sa te scuture si intr-o zi sa se nasca in tine o reinviorare, atunci Pavel s-a rugat.

1 Tesaloniceni 3, 10 : *10Zi și noapte Îl rugăm nespūs să vă putem vedea fața, și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre*”.

Nu cred ca expresia *”zi si noapte il rugam*” ar fii o simpla fraza frumoasa a lui Pavel aceea era

descrierea vietii lui de lucrator, o viata de rugaciune, numai aceasta poate explica succesul pe care il da Dumnezeu in tot ce facea. Sa observam de asemeni expresia: ” *să vă putem vedea fața, și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre*”, pentru ce se ruga Pavel in acest mod? Pentru ca dorea sa isi revada fratii si deasemenea sa completeze ce ii lipseste credintei lor. Ce anume lipsea acestei credinte? Sa faca din teorie si practica o singura experienta. Si ce a facut Pavel inainte de a ajunge la Tesalonic? A scris o scrisoare pentru ei. Tocmai aceasta invatam in aceste studii: avertizari, sfaturi ale lui Pavel pentru un popor care era in biserica si caruia inca ii lipsea dezvoltarea credintei.

Ultima parte a acestui studiu ne vorbeste despre speranta revenirii Domnului Hristos si rolul de formarea a bisericii. Sa citim 1 Tesaloniceni 3, 12-13: *12 Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, 13 ca să vi se întărească inimile, și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi*”.

Dorinta lui Dumnezeu este ca atunci cand Isus se va intoarce sa gaseasca o biserica biruitoare, sfanta si fara pata, Pavel ne arata ca unul din mijloacele de formare a acestei biserici este speranta revenirii Domnului Hristos. Speranta ajuta biserica sa creasca, o pastreaza ferma si in sfințenie, spune Pavel.

Iti voi povesti o experienta care am avut-o in Cuba, am obiceiul de a cumpara carti vechi din tarile prin care trec, in general sunt carti de literatura. Aflandu-ma in Cuba i-am cerut mototaxistului sa ma conduca la un loc unde sa cumpar carti vechi, el m-a dus. A inceput sa iasa din Habana spre periferie, eu eram putin speriat, ma gandeam, acest om ma poate ataca, dar el mi-a spus ”- *stai linistit, cunosc o batranica care vinde carti vechi in afara orasului*”. Am ajuns acolo, era o batranica cu parul alb. In drum spre aceasta taxistul mi-a povestit ca aceasta femeie a innebunit dar ca ea fost o mare scriitoare cubaneza. In timpul revolutiei cubaneze, cand multi cubanezi au emigrat, ea avea un prieten si el a plecat in Miami si i-a spus sa il astepte, ca se va intoarce si o va lua cu el la Miami, si ea a ramas asteptand. Interesant este ca anii au trecut: 5, 10,15,20 ani si prietenul nu s-a intors, ea a inceput sa imbatraneasca si prietenul nu se intorcea, a inceput sa inebuneasca, s-a dezechilibrat emotional complet si acum isi vindea toate cartile ei din biblioteca. Am ajuns acolo si am inceput sa rasfoiesc carti minunate nemaipomenite, am inceput sa aleg cateva si ea imi zice: *daca vrei iti vand totul, eu i-am spus ca nu am nevoie de toate, nu pot sa le iau pe toate, pot lua 10 carti atunci ea imi zice: le vand ieftin cumpara-le pe toate si daca vrei ti le dau cadou, ia-le pe toate, imi dau seama ca tu iubesti cartile, le poti lua pe toate. Atunci am intrebat-o: ”- *pentru ce vreti sa vindeti toate cartile?*” Raspunsul ei a marcat inima mea, mi-a zis prietenul meu se intoarce, a inteziat destul dar acum vine si nu ma poate gasi cu aceste carti, trebuie sa ma gaseasca cu mainile goale pentru ca altfel cum voi putea pleca ? Asa ca inainte de a venii prietenul meu trebuie sa le vand pe toate, te rog cumpara cartile!*

Eu am plecat cu 10 carti in maini dar cu durere in inima, era acolo acea femeie vie, dar cu speranta in inima ei : ”*prietenul meu vine, mi-a promis ca se va intoarce si ma lua cu el si trebuie sa ma pregatesc, trebuie sa fiu pregatita pentru a pleca ,trebuie sa vand totul, nu pot sa am nimic*”. Speranta a mentinut-o vie timp de decenii; aceasta batrana in orice moment va muri, dar speranta a ajutat-o sa traiasca pana atunci, la aceasta ma refer, speranta din viata crestinului ne da putere pentru a lupta si a suporta durerile care de multe ori le intalnim in viata. Domnul sa te binecuvanteze!

Traducere si tehnoredactare

Maria Bornea

www.7adventist.com/studiu/